

[Pinholt.]

Konservative ikke havde nogen Skyld i, at Regeringen blev styrtet den 21. Marts, thi det blev netop ikke oplyst, det blev afkræftet, og det ved det ærede Medlem jo godt. Men det ærede Medlem er blevet monoman paa dette Omraade, han maa absolut op paa Talerstolen, hver Gang nogen kommer ind paa dette Spørgsmaal, og sige: „Det var ikke os“. Det er akkurat ligesom en, der uforvarende kommer til at vælte et Glas Vand og saa straks siger: „Det var ikke mig“. Andet og mere skal jeg ikke sige herom.

Jeg vil dernæst gerne rette en Tak til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Jeg kunde naturligvis, som det blev sagt i Gaar, være gaaet hen og have takket Ministeren privat, men det er ikke nogen privat Tak, jeg skal bringe ham, men en Tak fra en Kreds af Vælgere, fordi han paa Finansloven har optaget en Bevilling paa 210 000 Kr. til Sikring af Kysten ved Oxby Søndre Strand, en Sikring, som vil være af stor Betydning for adskillige Familier, hvis Eksistens stod paa Spil, hvis man i Længden lod Havet nedbryde Kysten, saaledes som det, med Undtagelse af et lille kort Tidsrum, har været Tilfældet fra 1909 og indtil nu.

Jeg vil dernæst gerne henlede det høje Tings Opmærksomhed — ja, det er jo ikke nogen overvældende stor Forsamling — paa, at Statsbanerne paa et Par Stationer i Jylland har gennemført nogle Fyringsforsøg med Bjergfyrr-Brænde, som har vist, at man med væsentlig Fordel kan fyre med Brænde, naar det er tørt, og man har rigtige Ovne dertil. Statsbanerne har lovet at gennemføre flere Forsøg i Aar, og derved vil man formentlig faa fastslaaet, at man med stor Fordel kan bruge Bjergfyrr-Brænde, ikke alene i Kakkellovne paa Stationerne, men ogsaa ude omkring i private Hjem og i adskillige industrielle Virksomheder. Derved vil vi kunne forsyne mange Hjem og Virksomheder med Brænde fra vore egne Plantager og spare Indkøb af udenlandsk Brændsel, og vi vil kunne holde Tusinder af Mennesker i Arbejde. Vinteren igennem ved Oparbejdning af dette Brænde, hvorigennem vi vil have en betydelig national-økonomisk Fordel.

Jeg ønsker at henlede Opmærksomheden herpaa, thi jeg kan ikke nægte, at adskillige af dem, jeg synes maa være i høj Grad interesserede i, at vi fik dette nationale Arbejde i Gang, ogsaa kan bruge dette Brænde. Betingelsen for, at det skal lykkes godt, er, at Brændet er tørt, og at vi har

de rigtige Ovne. Der er dog en Del Mejerier og ogsaa visse industrielle Virksomheder, som nu bruger dette Brænde. Jeg haaber, at det skal lykkes at slaa saadan til Lyd for det, at mange flere vil finde det national-økonomisk rigtigt, at vi støtter vor egen Industri og Erhverv paa en naturlig og økonomisk god Maade.

Efter disse Bemærkninger skal jeg gaa over til at fremsætte nogle Udtalelser om Finanslovforslaget. Af Statsregnskabet for 1928—29 fremgaar det, som den højtærede Finansminister bemærkede — og jeg synes, han bemærkede det uden Sorg —, at der var et Underskud paa 10,9 Mill. Kr. Den højtærede Minister udtalte Sp. 11:

„Rentekontoen paa Statsregnskabet viser et Underskud paa 2,8 Mill. Kr. Denne Konto blev paa Tillægsbevillingsloven sat op med en Udgift paa ca. 10 Mill. Kr. til Forrentning af det store Landmandsbanklaan, som blev optaget lige i Begyndelsen af Finansaaret 1928—29, og det har naturligvis paa- virket denne Konto meget stærkt.“

Endelig gjorde den højtærede Minister opmærksom paa, at Isvinteren havde, dels for Statsbanernes Virksomhed, dels for Toldindtægterne, bevirket en Formindskelse af Indtægten, som han opgjorde til 2,7 Mill. Kr.

Nu vilde jeg have fundet det ikke unaturligt, om den højtærede Finansminister havde gjort opmærksom paa, at Finansloven for 1928—29 ikke var indrettet paa at skulle bære Forrentningen af Landmandsbanklaanet. Der var paa den optaget en Bevilling til Forrentning af den udenlandske Gæld paa godt 21 Mill. Kr., og paa Regnskabet er opført 31 Mill. Kr. Det var meget naturligt, at der ikke var opført noget Beløb til Forrentning af Landmandsbanklaanet, thi det blev først optaget noget efter, at Finansloven var vedtaget. Men det havde været endnu mere naturligt, om det var gjort, fordi der i Loven om Landmandsbankens Ordning i § 12 staar, at det paahviler Finansministeren ved den ordinære Rigsdagssamlings Begyndelse i Oktober 1928 at forelægge for Rigsdagen Lovforslag angaaende Tilvejebringelse af særlige Indtægter til Forrentning og Afdrag af det Statslaan, som optages til Dækning af de med denne Lov forbundne Udgifter.

Det vil altsaa sige, at Rigsdagen og Regeringen var klar over, at Finansloven for 1928—29 ikke kunde bære Udgiften til Forrentningen af Statslaanet, uden at der maatte udskrives nye Skatter til Dækning